

**Skarga wniesiona w dniu 24 września 2020 r. – Calzaturificio Emmegiemme Shoes/EUIPO – Inticom  
(MAIMAI MADE IN ITALY)**

**(Sprawa T-589/20)**

(2020/C 378/53)

Język skargi: włoski

**Strony**

Strona skarżąca: Calzaturificio Emmegiemme Shoes Srl (Surano, Włochy) (przedstawiciel: adwokat R. Fragalà)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Inticom SpA (Gallarate, Włochy)

**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO**

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy MAIMAI MADE IN ITALY – zgłoszenie nr 11 266 624

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 lipca 2020 r. w sprawie R 1874/2018-2

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- pomocniczo i wstępnie na podstawie art. 256 ust. 3 w związku z art. 263 ust. 1 i art. 267 ust. 1 lit. b) TFUE, orzeczenie w przedmiocie zgodności z prawem przepisu art. 18 ust. 1 decyzji 2018–9 Prezydium Izb Odwoławczych z dnia 12 listopada 2018 r., w przypadku, gdy nie przewidziano obowiązku zmiany składu izby odwoławczej w razie odwołania się od decyzji w sprawie sprzeciwu, przekazanej do ponownego rozpoznania z powodu błędnego zastosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 lub jakiegokolwiek reguły prawnej związanej z jego stosowaniem, ponieważ omawiany przepis jest sprzeczny z bezwzględnie obowiązującymi zasadami „dobrej administracji” i „skutecznego środka prawnego/sprawiedliwego procesu sądowego”, określonymi w art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- zasadniczo i co do istoty na podstawie art. 72 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, zmianę lub uchylenie zaskarżonej decyzji – wraz z przekazaniem sprawy do innej Izby Odwoławczej lub nawet w składzie powiększonym na podstawie art. 165 ust. 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 – w zakresie, w jakim została ona wydana z naruszeniem przepisów określających pewną formę, z naruszeniem TFUE, z naruszeniem lub błędnym zastosowaniem rozporządzenia (UE) 2017/1001 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenia delegowanego Komisji 2018/625;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

**Podniesione zarzuty**

- Niezgodność z prawem art. 18 ust. 1 decyzji Prezydium Izb Odwoławczych 2018–9 z dnia 12 listopada 2018 r. w sprawie organizacji izb, ze względu na to, że jest on sprzeczny z art. 41 i 47 karty praw podstawowych.
- Nieprawidłowości proceduralne i formalne w zaskarżonej decyzji:
  - i) naruszenie art. 24 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji 2018/625 i art. 3 ust. 4 i 5 decyzji 2020–1 Prezydium Izb Odwoławczych z dnia 27 lutego 2020 r. oraz naruszenie zasad rzetelnego procesu i postępowania kontradyktoryjnego, określonych w art. 47 karty praw podstawowych;

- ii) naruszenie art. 55 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia delegowanego Komisji 2018/625 oraz naruszenie zasad rzetelnego procesu i postępowania kontradyktoryjnego, określonych w art. 47 karty praw podstawowych;
  - iii) naruszenie art. 54 ust. 1 lit. a), b), c) i d) decyzji Prezydium Izb Odwoławczych 2020–1 z dnia 27 lutego 2020 r. i art. 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji 2018/625 oraz naruszenie zasad rzetelnego procesu i postępowania kontradyktoryjnego, określonych w art. 47 karty praw podstawowych;
  - iv) naruszenie lub niewłaściwe zastosowanie art. 18 ust. 1 akapit drugi lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
- Naruszenie lub niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz art. 10 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625.

### **Skarga wniesiona w dniu 28 września 2020 r. – Tirrenia di navigazione / Komisja**

**(Sprawa T-593/20)**

(2020/C 378/54)

Język postępowania: włoski

#### **Strony**

*Strona skarżąca:* Tirrenia di navigazione SpA(Rzym, Włochy) (przedstawiciele: B. Nascimbene i F. Rossi Dal Pozzo, avvocati)

*Strona pozwana:* Komisja Europejska

#### **Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części wskazanej w skardze a w szczególności w odniesieniu do art. 2, 3 i 4;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 6 i 7 decyzji, które nakazują odzyskanie domniemanej pomocy, stwierdzając, że odzyskanie odbywa się w sposób bezzwłoczny i skuteczny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

#### **Zarzuty i główne argumenty**

Skarga jest skierowana przeciwko art. 2, 3, i 4 decyzji C (2020) 1110 final z dnia 2 marca 2020 r. W decyzji tej Komisja stwierdziła, że rekompensaty z tytułu obowiązku użyteczności publicznej przyznane spółce Tirrenia AS od 2009 r, a następnie jej nabywcy, przedsiębiorstwu Compagnia Italiana di Navigazione, za świadczenie usług przewozu promowego we Włoszech są zgodne z uregulowaniami Unii Europejskiej w dziedzinie pomocy państwa.

Stwierdziła ona z drugiej strony, że inne środki przyznane na rzecz Tirrenia AS są niezgodne z uregulowaniami Unii Europejskiej w dziedzinie pomocy państwa. Komisja uznała ponadto, że rekompensaty z tytułu obowiązku użyteczności publicznej przyznane w latach 1992 à 2008 na rzecz spółek z dawnej grupy Tirrenia (Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar i Toremar) są zgodne z uregulowaniami Unii Europejskiej w dziedzinie pomocy państwa z wyjątkiem pomocy dotyczącej konkretnej trasy, która to pomoc została uznana za niezgodną.